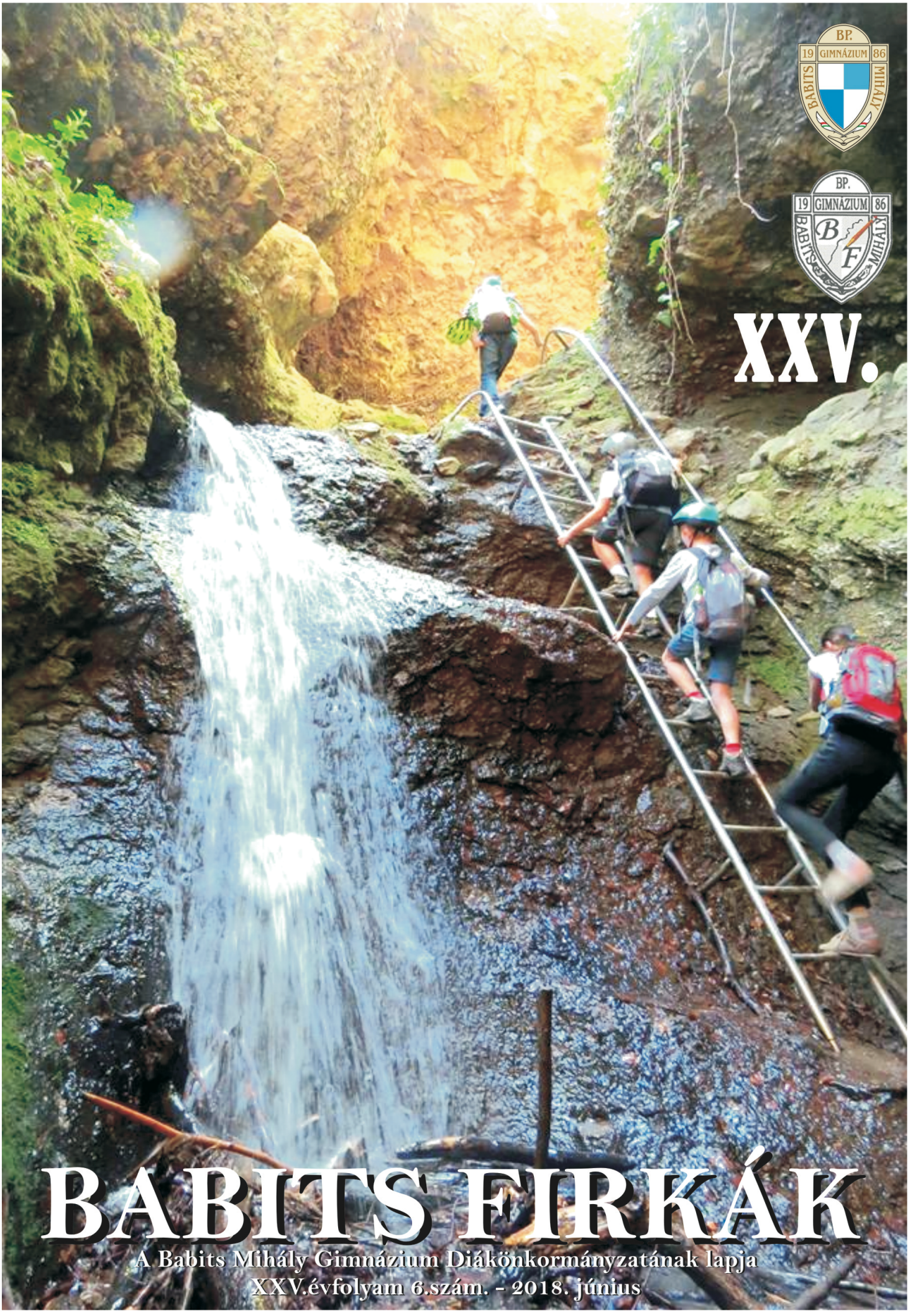

XXV.

BABITS FIRKÁK

A Babits Mihály Gimnázium Diákönkormányzatának lapja
XXV.évfolyam 6.szám. - 2018. június

Diáknap

8. Rám-szakadék

Szakács István 9.a
Tóbel Szonja 10.d

7. Vác

Magyar
Luca 11.d
Vojtkó
Panni 11.d

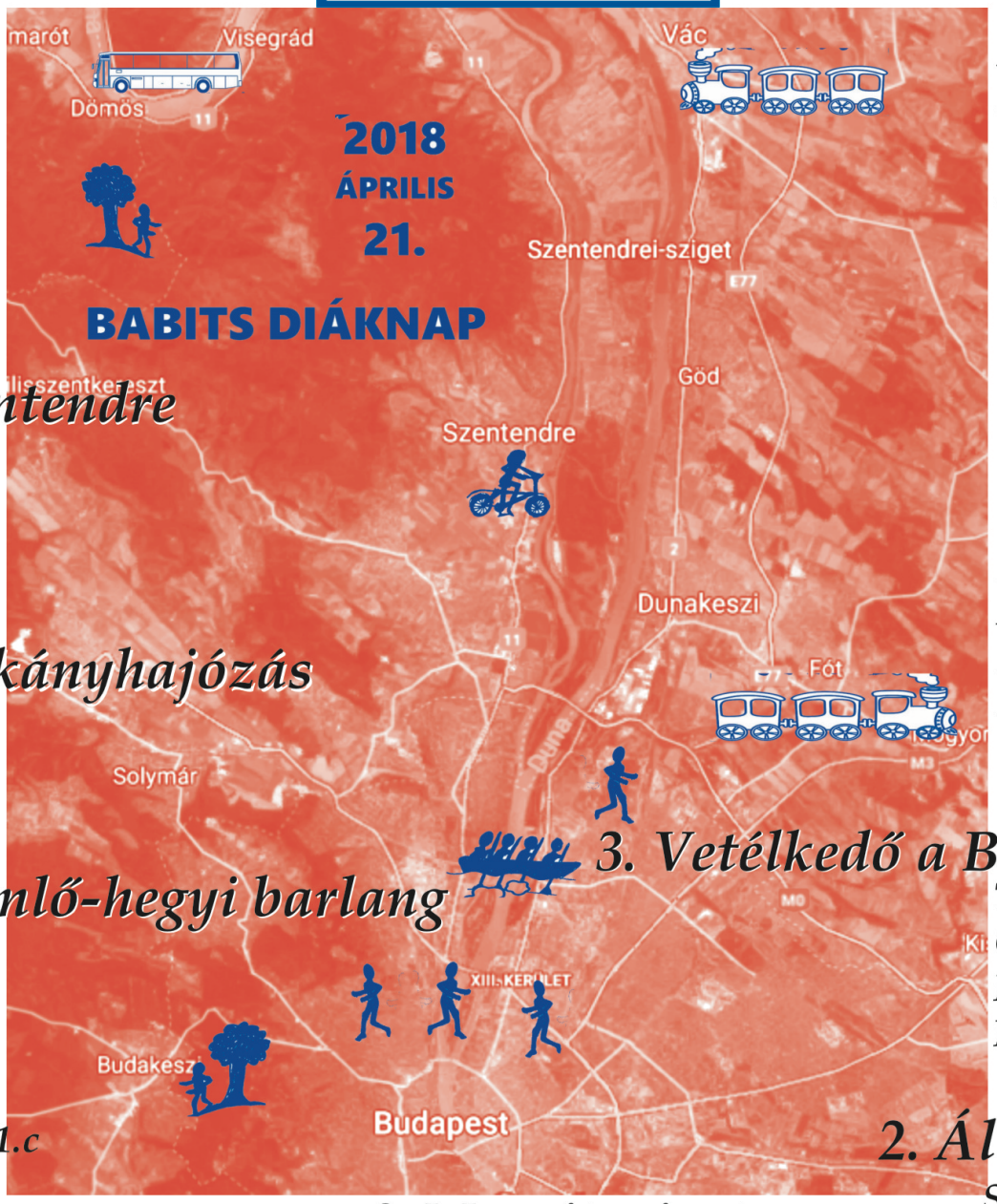

4. Szentendre

Tarsoly
Petra
11.b

10. Fót

Berke
Anna 11.b
Poncsák
Fanni 11.b

9. Sárkányhajózás

Dőmel
Máté
10.d

3. Vetélkedő a Babitsban

Tanka
Orsi 11.d
Hőgyi
Noémi 11.b

5. Szemlő-hegyi barlang

Tóth
Fruzsina
11.c
Hutter
Csenge 11.c

2. Állatkert

Szakács
Lilla 9.b
Szakácsi
Marci 9.b

1. János-hegy

Tisza
Ádám 11.a
Várai
Axel 11.a

6. Margitsziget

Kovács
Dominika 11.c
Pocker
Tünde 11.c

Diáknap

Állatkert

A Babits április 21-i diáknapján az egyik választható program az állatkert meglátogatása volt. A diákok jelentős része döntött ezen opció mellett, több mint 90-en voltunk ott. A nagy társaság hat kisebb csoportra lett beosztva úgy, hogy minden évfolyamról legalább ketten voltak, így megismerhették egymást a különböző korú diákok is. A csapatoknak kettő és fél órájuk volt megoldani egy kvízsort az állatkertben látottak alapján. A kérdések nem voltak egyszerűek, a győztes csapat is csak 5 hibával tudta megoldani, de azért mindenkinek maradt ideje nézelődni és megcsodálni az állatokat. Miután mindenki visszaért a megbeszélt időben a megbeszélt helyszínre, az eredmény kihirdetésre került. Az első négy helyezett nagyobb ajándékot kapott, de azért mindenki egy kis édességgel térhetett haza. Ezután a szervezőtanárok elindultak vissza az iskolához a kisebb diákokkal, míg a nagyok egyedül hagyták el az állatkert kapuit.

Ebben az évben is megrendezésre került a diáknap, bár az idei igencsak rendhagyó volt, mint az eddigiek. A korcsolyázást és az úszást felcserélték más érdekes és igencsak megmozgató programok. A diákok számára választható volt összesen 10 helyszín Budapesten és környékén. Kirándulhattak diákjaink a János-hegyen, ellátogathattak a Fővárosi Állat- és Növénykertbe, elbiciklizhettek Szentendre városába és ott vetélkedhettek, betekintést nyerhettek a Szemlő-hegyi-barlang járataiba, játszhattak akadályversenyt a Margit-szigeten, városnézhettek Vácon, gyönyörködhettek a Rám szakadéknál, sárkányhajózhattak a Népszigetnél és szétnézhettek Fóton. Azok számára, akik nem igazán kedvelik a sportosabb programokat, vetélkedő zajlott gimnáziumunk falai között. Nagyon nagy öröm volt látni, hogy a legkisebbektől a legnagyobbakig mindenki mosollyal az arcán élte meg ezt a napot, még a kissé meleg időjárás ellenére is.
Szerintem kijelenthetjük, hogy ez a nap tényleg rólunk szólt, a diákokról. Hatalmas köszönettel tartozunk ezért az élményért a kísérő tanároknak és a diákbizottságban lévő szervezőknek, akik nem csak kigondolták, hanem nem kis fáradtsággal meg is szervezték nekünk ezt a különleges “iskolai” napot.

Veres Laura 10.a

A következő oldalakon a Diáknapról olvashattok beszámolókat és a legjobb képek is ide kerültek.
További képek a www.babits.hu képgalériájában

Diáknap

ZOO

A diáknap egyik programjának keretein belül eljuthattunk a Fővárosi Állatkertbe. A csodálatos időben, különböző csapatokba osztottak bennünket, amelyekben egyaránt voltak kis-, és nagygimnazisták is. Az állatkert körbejárása mellett, feladatunk volt kitölteni egy feladatlapot, amelyen igazi érdekességekre kellett választ találnunk. A feladatlappal együtt kaptunk útravalóul egy-egy Balaton szeletet, amely megadta a kezdő energiát mindenki számára. A gyönyörű idő miatt szinte az összes állat kint tartózkodott, így jól szemügyre tudtuk venni őket. Természetesen a kis elefánt és a kis zsiráf teljesen elvarázsolt mindenkit. Az állatkert minden egyes alkalommal nagyobbaknak és kisebbeknek is új élményeket ad és új izgalmakat nyújt, így tökéletes program mindenki számára. Miután minden csoport visszatért a bejárathoz, beszedték a feladat lapokat és kiderültek a helyezések. Az eredményhirdetésen minden csapat munkáját külön tapssal fogadtuk és ajándékul csokikkal is gazdagodtunk.

Sipos Ágnes Terézia

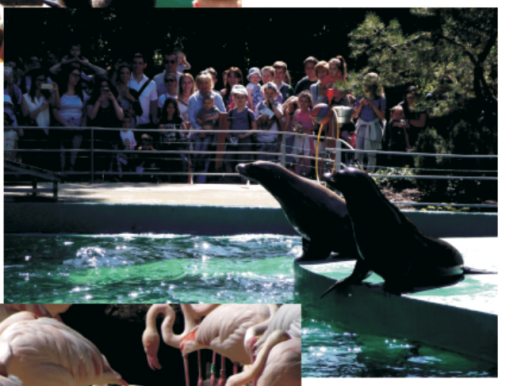

Margitsziget

10.00-kor volt találkozó a Palatinus strand előtt a Margit-szigeten. Pár diák szokásához híven fél óra csúszással, de a helyszínen volt. A helyszínre érkező embereket rögtön a csapatfőnökhöz irányították, aki az első pillanatban tudatta a csapattársak nevét , majd a feladatokat. A feladat 8 ellenőrzőpont, illetve egy feladatsor kitöltése volt. A pontokon ránk váró feladatok fantáziadúsak voltak és minden korosztályt megmozgattak. A 8 pont, illetve a feladatlap kitöltésére körülbelül 3 óránk volt, ami könnyen teljesíthető időtartam volt. A beért csapatoknak le kellett adniuk a feladatlapokat, majd nagyjából 15 perc összegzés után eredményt hirdettek a kisérőtanárok

Babits Firkák -
XXV. évfolyam 6. szám -
2018. június

Diáknap

XXV

Fót

Az idei diáknapon különböző színes programokból lehetett választani a diákoknak. Április 21-én szombaton fáradtan indultak neki a tanulók a számukra kijelölt helyszínre. Az én választásom Fótra esett. Őszintén, nem sok izgalmas dologra számítottam, de kíváncsi voltam, mit hoznak ki belőle. Vonattal jutottunk el Fótra, majd sétálva közelítettük meg az első helyszínt, egy szép templomot. Körbejártuk az épületet egy idegenvezetővel, aki sok érdekességet mesélt róla. Ezután a Károlyi család leszármazottjával és feleségével találkoztunk a fóti kastélyban. Nagyon kedvesek voltak mindketten, a grófnő körbe is vezetett minket a kastélyban. Bár egy kicsit törte a magyart, de szuperul tudott velünk kommunikálni. Egy kis fagyizással koronáztuk meg a napot, majd egy tónál elfogyasztottuk a hozott elemózsiát. Kellemesen csalódtam ebben a fóti kirándulásban, hisz nem minden nap találkozhat az ember igazi gróffal és grófnővel.

Sárkányhajó

A diáknapon kis létszámban, családias hangulatban sétáltunk le a népszigeti csónakházba, ahol az elméleti oktatás után hajóba szálltunk. A kezdeti félelmek beigazolódtak, a legtöbben csurom vizesek lettünk, annak ellenére, hogy senki sem esett vízbe. Állítólag sárkányhajóval nem lehet borulni, de sokan mindenképp ki szerették volna próbálni, hogy nekünk sikerül-e ezt a tényt megcáfolni. Összességében élveztük a programot, legalábbis az elején biztosan, a végére pedig jól elfáradtunk. A legjobban mégis Buda érezhette magát,
A potyautas vizsla.

Diáknap

Lukács-árok

A kirándulás egy egy órás buszúttal vette kezdetét a reggeli órákban.

A Dömös felé tartó úton a csapat nagy része kipihente heti fáradalmait, így frissen érkeztünk meg Dömösre, ahonnan felsétáltunk a szakadékhoz. Átkeltünk patakokon, köveken és döcögő farönkökön. A kicsik bukósisakban, elég energikusan vágtak neki a túrának. Voltak meredekebb, csúszósabb részek is ahol nem mindenhol volt korlát amibe kapaszkodni lehetett, de mindenki ügyesen átkelt ezeken a részeken is. Létrán is másztunk felfelé majd újra a sziklákba kapaszkodva kerültük ki a sárosabb,csúszósabb részeket.

Visszafele az erdőn keresztül a busz felé vettük az irányt, majd újabb egy órás út után kicsit elfáradva, de jó hangulattal tértünk haza. Bónusz pontként egész nap gyönyörű, kirándulós időnk volt.

Imri Szilvia 10.d

Vác

A diáknapon sokan választottuk Vácot is így hát ezen a délelőttön közel ötvenen szálltunk le a vonatról, azzal a reménnyel, hogy ezt a néhány órát a lehető legjobban fogjuk eltölteni.

A forró napsütésben először a diadalívig kirándultunk el, ahol Honti Mária tanárnő mesélt nekünk az építmény múltjáról és a hozzá kapcsolódó legendákról, miközben a mögöttünk álló Váci börtönt is láthattuk néhány percre. Ezután a Duna-parton sétáltunk végig majd a Bazilika árnyékában megpihenve hallgattuk végig Zalavári Márta tanárnőt, aki a Váci Székesegyházról is elmondta nekünk a legfontosabb tudni valókat. Ezután csendben körül is nézhettünk az óriási, gyönyörű festményekkel díszített templomban.

Később egy kvíz következett, amit kisebb csapatokban oldottunk meg. Vác színes, virágzó utcáit bejárva kerestük, hogy milyen színű a Váci kincstár, hány címer díszíti a főtéri szökőkutat vagy, hogy milyen felirat áll a Korsós lány szobrára írva.

Végül a kiállítások iránt érdeklődőknek lehetőségük volt a Momento Mori múzeum gyors meglátogatására is, míg a többiek a főtéren üldögélve, beszélgetve várták a múzeumozókat.

A kvízek eredményhirdetése és a nyeremények kiosztása után pedig visszazarándokoltunk a váci vasútállomásra, ahol szerintem mindenki elégedetten és jó élményekkel szállt fel a Pest felé induló vonatra.

Ilyés Borbála

Diáknap

Rám-szakadék

Diáknapon számtalan lehetőség közül választhattunk, hogy mivel szeretnénk eltölteni azt a szombati napot. Én és még sokan mások a Rám-szakadékot választottuk. Reggel neki is vágtunk a túrának.
Busszal elmentünk Dömösig, majd onnan gyalog mentünk fel a szakadékon, onnan meg vissza a Lukács-árkon. Felfelé egy patakkal kellett megküzdenünk, hol átkelni rajta, hol mellette egyensúlyozni. Egy-két alkalommal még vízesésen felfelé kellett haladnunk létrák segítségével, de szerencsére mindenki félig-meddig szárazon megúszta ezt a túrát. A hangulat nagyon jó volt és mivel nem osztályprogramok voltak, így más iskolatársaimmal is meg tudtam ismerkedni.BB

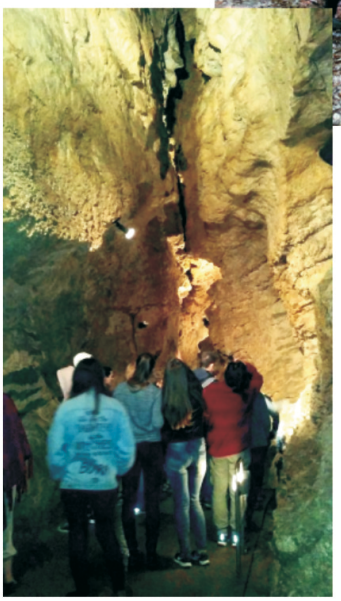

Ballagás

Az elmúlt évekhez hasonlóan közöljük a végzős osztályok búcsúbeszédeit.

Woller Péter - 12.b

Kedves Tanárok, Szülők, Diáktársak, Hozzátartozók, Barátok, Unokahúgok, Nagybácsik, Aranyhörcsögök!

Itt állok önök előtt és igencsak nehéz összeszedni pár értelmes gondolatot, mivel rengeteg érzés kavarog most bennem,és úgy gondolom az összes végzős tàrsamban. Beírhattam volna a Google keresőbe hogy #megható ballagási beszéd vagy akár nagy emberek kacifántos mondataiból is idézhetnék, de valahogy egyik sem lett volna túl hiteles... 8 év az rengeteg idő. 10 évesen kerültünk ide, a biztonságos, kicsit még ovis alsótagozatból. Hirtelen eltűntek a néni vagy bácsi megszólítások mert szigorúan Tanàrnőre vagy Tanár Úrra kellett őket cserélni. Szépen lassan hozzászoktunk a rendszerhez, a hagyományokhoz, Zoli bácsi ès tanáraink hangjához: "Figyelem-figyelem, jaaaj ,pá, gyagyás, játékibúl, a bíztató szavakhoz: "kevés vagy fiam mint árvaházban a szülői értekezlet" vagy annyi eszed van, mint a hintalónak. De igazságot is hallottunk azért dögivel: ich habe keine Hausaufgabe, minden két sör közé befér egy harmadik, egykettedig elmegyünk.

Megtanultuk, hogy minél ínycsikandozóbban van megfogalmazva az aznapi menza neve, annál jobban érvényesül az igazság: ami nem öl meg,az erősít. Nèhány összetört fal, ablak, vitrin, Himnusz, szék, pad,asztal,kilincs,szekrényajtó, szív illetve lábujj kivételével nem tettünk kárt sokmindenben... Na jó, lehet hogy néhány tanár nekünk köszönheti pár ősz hajszálát. Ezekért itt és most elnézést kérünk. Reméljük azonban hogy nem csak ezekre a hajszálakra fognak emlékezni, hanem néhány örömteli emlék is megmarad bennük, mert bennünk biztosan. Ebben az épületben nőttünk fel napról napra, évről évre. Itt pinpongoztunk a szünetekben padokból összeeszkábált asztalon,itt ültünk néha még 35 fokban maxra feltekert fűtés mellett és ezen a színpadon szerepeltünk sokszor a Babits-napokon és sok más ünnepségen,több-kevesebb sikerrel. Habár időközben kettes alapú logaritmus 1024 fővel kevesebben lettünk, 22-en együtt maradtunk és közösen megyünk neki annak amit nem nevezünk nevén... Mind a 22-en teljesen más személyiségek vagyunk és úgy gondolom, hogy minden egyes tag különleges, és egy igazi egyénisèg. Sok olyan barátság született, ami egy életen át meg fog határozni és végig fog kísérni minket. A megélt beszélgetéseket, nevetéseket, pillanatokat ugyan nem lehet ismét átélni, de rengeteget tettek hozzá azokhoz az emberekhez, akik most vagyunk. Tehát végezetül szeretnénk megköszönni Vészi tanárnőnek, hogy az összes hibánk ellenére mindvégig kitartott mellettünk és támogatott minket. Valamint az összes többi tanárunknak, akik beleláthattak kicsit abba, hogy kik vagyunk és választ adtak sokszor értelmetlen, olykor értelmes kérdéseinkre. Jöttünk. Láttunk. Győzni fogunk! Köszönjük, Babits!

Babits Firkák -
XXV. évfolyam 6. szám -
2018. június

Ballagás

Incze Denissza és Kovács Róbert 12.a

Robi:

Körbenézünk, tudván, hogy utolsó perceink,
Vállunkról lehullanak régi terheink.
Elmúlnak az évek, s észre sem vesszük,
Hogy leszünk felnőttek, s hogyan növekszünk.
A jó és rossz emlékek feltörnek hirtelen,
S osztályomra emelem könnyes tekintetem.

Deni: Nyolc év. 2010. augusztus 28-án találkoztunk először. Idegenek voltunk, idegen kisgyerekek. Viszont most, ahogy magunkra nézek, felnőtteket látok. Olyan felnőtteket, akik egymás mellett vannak jóban, rosszban, akik segítik egymást, akik mind színesebbé tették a szürke hétköznapokat. Ma, 2018. május 4-én van az a nap, amikor utoljára vagyunk így egymás mellett az iskolában. Búcsúznunk kell. Búcsúznunk kell most az épülettől, tanárainktól, egymástól. Letelt a mi nyolc évünk.

Ez a nyolc év magába foglalt 2.806 napot, 67.344 órát, 4.040.640 percet és 242.438.400 másodpercet. A számok alapján soknak tűnik, pedig nagyon gyorsan eltelt. Ennek ellenére elevenen élnek bennünk emlékek, melyek értékkel töltik meg a soknak tűnő, de rövid időt.

Robi: Egyértelműen a tesi órák voltak a kedvenceink az egész éves foci rangadó miatt. Nem tartott vissza minket sem hó, sem hő, testi épségünket sem féltettük. A védő néni annál inkább, aki mentőt is hívott hozzánk. Felelősségteljes munkáját ezúton is köszönjük. Foci közben pedig azt is megtudtuk, hogy az iPod ferdehajításban átrepül a teljes beton pálya fölött… Minden iskolán kívüli közös program során, amikor metróval vagy busszal mentünk bárhova is ez idén különösen igaz volt a rajz kirándulások miatt - , tettünk róla, hogy ne csak az osztályunk, de az egész kocsi tudja, hogy a következő megállónál mi majd leszállunk.

Mély nyomot hagyott történelem tanárainkban az, hogy mi felismertük, hogy a már nem használt töri füzet milyen jó papírrepülő alapanyag. Az ezt követő büntetés egy teljes füzet újraírása bennünk is mély nyomot hagyott…

Szerettük a tanítás nélküli munkanapokat, mint például a Babits-napot, a diáknapot, Föld és víz napját. Eleinte lelkesen vártuk, hiszen ezeken a napokon általában délben végeztünk, ám az utóbbi időben lelkesedésünk lankadt. Komoly fejszámolásokba merültünk, hogy a 3 szülői igazolást hogyan használhatnánk fel, hogy ezeken a napokon ne kelljen bejönnünk…

Deni: Az etika és filozófia órákat is szerettük. Annyira, hogy A misszió című film közepét már szó szerint tudjuk idézni. Nem, nem azért, mert 5-ször láttuk. És ha már idézésnél tartunk… Magyar érettségin ezzel nem lesz gond! Petőfi, Arany, Vörösmarty, Kölcsey, Ady, Babits, és Radnóti nem fognak ki rajtunk. Jól tudjuk, hogy az élet egy nagy buborék, a szőlőszem pedig egy kicsiny gyümölcs…

Tesi órán mi is megvillogtattuk tehetségünket, az egész iskola tudja, hogy az A és B osztály lányai a legnagyobb Dancing Queen-ek.

Egészen 8. végéig próbálták ránk erőltetni a váltócipőt, de tanáraink belátták, hogy ez szélmalomharc csupán. Ez persze nem minden. Nem áll rendelkezé-sünkre elég idő, próbáltuk a legemlékezetesebb és legjellemzőbb emlékeket felidézni. A kettős fronthatás miatt sajnos lehet nem is menne most több…

Robi: Egy Wass Albert átirattal búcsúznánk:

„A szárny megnőtt, üresen áll a fészek,
Csak álom volt a régi jó világ,
És mint a fecske alkonyati szélnek
Ma szárnyat bont egy sereg diák.
Komor falát a régi iskolának
Kacagásunk többé nem csengi át.
Most menni kell. Értünk üzent az élet.
Bohó álom volt, lenge délibáb…
S karöltve, hétfőn érettségizni kezd
Huszonnyolc 12.a-s diák.”

Deni: És végül, de nem utolsó sorban még annyit szeretnék hozzáfűzni, hogy: Mi alapvetően egy jó osztály vagyunk, de! Nyomatékosan megkérem a 12. a osztályt, hogy hétfőtől kezdjen új életet, és szedjétek össze magatokat, mert mindjárt itt az érettségi!

És persze ne feledjétek, hogy H.A.N.D.!

Ballagás

Hőgyi Noémi - 12.C

Sose gondoltuk volna, de ide is eljutottunk. Ez a négy év nem telt el felhőtlenül. Tavaly ezen a napon a "Minden felhő, elszáll felnő"című dallal búcsúztattuk az akkori végzősöket. Most minket búcsúztatnak, mi is kirepülünk. Bár már szinte mindnyájan elértük a felnőttkort, tanárainkban, az osztályban és az évfolyamban is szerettük, hogy mindig vissza tudták hozni a gyermeki énünk, jókedvet, családias hangulatot teremtettek. Tegnap még nem is ismertük egymást (bár néha éreztük is milyen szép idő volt az..), most meg nehéz szívvel válunk el egymástól. Igaz, hogy egy olyan osztály voltunk, aki semmiben nem tudott megegyezni: a bolond ballagáson, az idézeteken, az osztálytáncon, az osztálytermünk színén..(amit lehet ezért is vettek el tőlünk 10.ben)..mindenen képesek voltunk összeveszni. De még ha nem is értettünk soha egyet, végül mindig mindent meg tudtunk oldani,összetartottunk és segítettünk egymásnak. Sokat változtunk az elmúlt évek alatt. Mindannyian. Lettünk kevesebben, többen, voltak rosszabb, szebb korszakaink és láttuk, hogy a változás nem feltétlenül rossz dolog. Sokmindent köszönhetünk első osztályfőnökünknek, Horváth Kálmán tanár úrnak, hiszen végülis három évet töltött el velünk, próbált minket több-kevesebb sikerrel kordában tartani. De mégis leginkább Nyírőné Bakay Beáta tanárnőnek szeretnénk köszönetet mondani. Köszönetet minden átvirrasztott éjszakáért az ügyeink, tanulmányaink miatt, az anyai jószíve miatt,amivel minket gondozott és szeretett, a füzeteiért, amiben minden héten végigolvasta, hogy mi történt velünk, és mindannyiunknak válaszolt is, én örök emlékként teszem el az enyémet. Köszönjük az osztálykirándulásainkat, az idézeteket, amikkel bátorított minket,a végtelennek tűnő mégis sokszor el-elfogyó türelmét és még sorolhatnám a sok pozitív emléket. Viszont hatalmas hálával tartozunk tanárainknak a fáradhatatlanságaikért, amire - valljuk be - hozzánk bőven volt szükség. Nem voltunk kicsit sem csöndesek, sem szófogadóak, s mégis segítettek utunkon. Köszönjük szüleinknek a mindenen túlmenő lelki és anyagi támogatást, hogy mindig mellettünk voltak, vígasztaltak a kudarcok idején, és együtt örültek a sikereinkek. S nehogy bárkiben hiány maradjon, köszönjük a feledhetetlen élményeket, a barátokat, akiket itt ismertünk meg. Köszönünk mindent, azt is, hogy bár sokan nem hittünk benne, mégis a rengeteg késésünk, hiányzásunk, órai szunyókálásunk ellenére is célba juthattunk és megtanulhattuk, hogy "Time is money"

Ballagás

Hock Berti és Bán Bonita - 12.d

Hát ez a nap is eljött. Tudom, sokan nem gondoltátok volna, hogy egyszer ez a pillanat is elérkezik, de nézzetek körbe, itt ülünk talpig matrózblúzban, öltönyben, és búcsúzkodunk. Búcsúzunk az iskolától, az iskola dolgozóitól, iskolatársainktól, és nem utolsó sorban kedves tanárainktól. Szeretnénk megköszönni a sok türelmet, megértést és segítséget! Hihetetlen, hogy itt vagyunk, és ahelyett, hogy mi álltuk volna a sorfalat, most kivételesen értünk tisztelegtek az alsóbb éves diáktársaink.

A gólyatáborban indult a mi kis történetünk, ahol is egyszerre összekerült egy csapat fiatal, és valahogy egy nagyszerű közösséggé formálódtunk össze osztályfőnökünk segítségével. Ha visszagondolunk az ottani önmagunkra, csodálkozva látjuk, hogy szinte teljesen más emberek lettünk. Többé-kevésbé megkomolyodtunk, mondjuk nem vittük túlzásba, és jó látni, hogy mindenkinek van terve a jövőre nézve. Azért rólunk el kell mondani, hogy nem mindennapi osztály vagyunk. Mindent jó szándékból tettünk, még akkor is, ha a magatartás jegyeink nem mindig ezt bizonyították. Az osztálykirándulásokat mindig lelkesen szerveztünk és készültünk rájuk. Főleg a 12.-eset, mert hát mégis csak az volt az utolsó. Hát, meg is lett a gyümölcse. Mindenesetre örök emlék marad mindenki számára, ebben biztos vagyok. Kiemelném még a 11.-es osztálykirándulást, ahol együtt raktunk tüzet és énekeltünk egy órán át. Észre se vettük, hogy repül az idő, és mindenkit egy addig rejtve maradt oldaláról ismertünk meg. Ez nagyon összehozott bennünket az utolsó évre.

A végzős évünk javarészt a szalagavatós próbákból állt, és kiderült, hogy szombat reggelente bécsi keringő tanulása közben is jól tudjuk magunkat érezni, annak ellenére hogy szombat reggel volt és mindenki aludt volna inkább. Persze ebben segített a Mester és Kálmán is. Az osztálytánc-próbák közben az is kiderült, hogy a modern tánc nem a mi világunk, de az biztos, hogy kihoztuk belőle a maxot, és közben fuldokoltunk a nevetéstől. Az ünnepségen Goda Lilla tanárnő feltűzte a híres-neves szalagjainkat, amiket ezután a kabátunkon hordtunk nagy büszkén. Köszönjük a szervezőknek, hogy ilyen emlékezetessé tették ezt nekünk! Osztályfőnökünknek még egyszer szeretnénk megköszönni azt a sok munkát és energiát, amit belénk fektetett, nagyon szép emlékeket szerzett nekünk. Köszönjük szépen Tanárnő!

Az összes tanárunk, akik végigkísértek bennünket az évek során, valamivel hozzásegítettek minket a tudásunkhoz és a felnőtté váláshoz. Nem tudjuk elégszer meghálálni azt a sok jót, amit kaptunk Önöktől, köszönjük!

Hálásak vagyunk Igazgató úrnak is az itt eltöltött éveinkért, élményeinkért! Mindent nagyon szépen köszönünk, és reméljük, minden úgy alakul élete következő fejezetében, ahogyan azt szeretné!

Drága szüleink, nektek is sokkal tartozunk, mert végig fogtátok a kezünket ez alatt a négy év alatt is. Köszönjük, hogy mindig hittetek bennünk és a sikereinkben, vagy ha mégsem, akkor jól titkoltátok, amiért külön köszönet jár! Higgyétek el, végül mindig beigazolódott, amit megjósoltatok, még ha nem is ismertük be nektek, mert már untuk, hogy állandóan igazatok volt.

És végül köszönjük meg egymásnak ezt a négy évet. Köszönjük meg, hogy a nehéz, és az olykor-olykor unalmas és kibírhatatlan napokon itt voltunk egymásnak. Ha úgy alakult, kisegítettük egymást a leckékkel vagy jegyzetekkel. Hiányozni fog minden „Mi volt a házi?”, vagy „Ma tényleg dogát írunk?!” mondatok, a szebbnél szebb kifogások, és színlelt betegségek, hogy ne kelljen a tesi órákon résztvenni; hogy a másik szendvicse mindig sokkal jobban nézett ki, vagy a különféle ötletetek arra, hogy nehogy egyes legyen a doga, ha éppen nem sikerült felkészülni rá. Reméljük, az érettségivel nem ez a helyzet. És ha igen, akkor mostmár mindegy is. Igen, ezek is hozzátartoztak a 4 évünkhöz, csak úgy, mint minden jó dolog is, amit tettünk.

Lassan véget ér az ünnepség, de ma nem fogunk takarítani és székeket pakolni, a mai nap rólunk szól, és higgyétek el, hogy vissza fogjuk sírni azokat az időket, amikor egy töri- vagy irodalomfelelés miatt izgultunk. Kilépünk ma az iskola kapuján, bele a nagy betűs Életbe. Sok szerencsét mindenkinek, nagy fogtok hiányozni!

Japán-nap

A japán nap idei témája nem más volt, mint az edo korszak - a szamurájok kora. A korszakot a művészet és a kultúra felvirágzása jellemezte. Éppen ezért néztem kíváncsian elébe ennek a napnak remélve, hogy napsütötte időjárásunk lesz (a múltkorival ellentétben).

És úgy is lett: mikor megérkeztünk, a nap ragyogóan sütött, tökéletes időt kínálva a sárkánytáncnak (testvérem ezúton is szeretné elismerését küldeni a sárkány-bajusz készítőjének, tőle a bajusz a „nagyon vonzó" jelzőt kapta). Még akkor is szép idő volt, amikor végeztünk a szusi készítéssel. Kihasználva a gyönyörű időt, utunkat az udvar felé vettük, és miután kikardoztuk magunkat (valaki szóljon már a fejvédők készítőinek, hogy kellene egy szemüveggel együtt hordható maszk...) el is jutottunk úticélunkhoz, ahol hagyományos japán játékokat próbáltunk. Többek között megismerkedhettünk az életveszélyes japán tenisszel, tarthattunk papírrepülőversenyt (ezt inkább nem részletezném), és megpróbálhattuk egy jenga-szerű torony alsó darabját úgy kiütni egy fakalapáccsal, hogy az ne dőljön össze (inkább kevesebb, mint több sikerrel). A próbatételek után meglátogattuk a büfét is, ahol az általunk készített szusi mellett szoba-tésztát, palacsintát és további ínycsiklandozó japán finomságok vártak minket. A büfé után részt vettünk egy teaszertartáson, ami számomra az egyik legérdekesebb élmény volt. Egy japán nő és egy férfi tartotta az ünnepélyes szertartást, teát szolgálva fel az előadás résztvevőinek. Bár a tea sűrű volt, habos és kissé alga ízű, én felfrissülten éreztem magam utána. A szertartás előadói végig nagyon kedvesek voltak, és sokat magyaráztak nekünk. És mennyi dolog volt Még hátra! Voltunk teaházban, próbáltunk fel yukatát (nyári kimonó), amiben néhány perc után megtapasztalhattuk, milyen hőmérséklet uralkodik egy grillsütőben, de kipróbálhattuk a jiu-jitsut és a kyudot (japán íjászatot) is. A gamerek próbára tehették tudásukat, és nézhettünk animét is egy teremben, ahol a film bár érdekes, de hosszú volt, így alig találtunk embereket, amikor odatévedtünk.

A versenyek résztvevői is kitettek magukért és a rajz, haikuíró, cosplay és a számomra kissebb (na jó, nagyobb) nehézségeket rejtegető quiz győztesei pedig mind-mind értékes nyereményekkel térhettek haza. A nehéz feladatok után mi is megjutalmaztuk magunkat, és újból meglátogattuk a büfét, illetve válogattunk a távozókat marasztaló kicsiny fülbevalók és kulcstartók közül (annyira cuki volt az a pufi szusis kulcstartó!). A további programokon és a Taiko-koncerten is jól szórakoztunk barátaimmal. Én személy szerint nagyon élveztem ezt a napot, és remélem jövőre is lesz alkalmam eljönni. Tegyetek ti is így ;) Kovács Luca 8.a

A Japán-nap

XXV

Aranyköpések

T: -A céhen belüli emberek mit csinálnak a kontárokkal?
D: -Megeszik!

T: -A 18.században lesz a felvilágosodás kora.
D: -Amikor feltalálják a lámpát?

T: -Akkor pénteken dolgozatot írunk!
D: -De Tanárnő, pénteken nincs is óránk! Hétfőn lesz a következő.
T: -Akkor szerdán írunk!

T: -Ki mondott ilyen csúnyát?
D: -Ha megtalálom, megeszem!

D: -(jelentkezik) Tanárnő! Tanárnő!
T: -Nincs Tanárnő!
D: -De jó, akkor mehetünk haza!

D1: -(órán) Mi tartozik a szépirodalomba?
D2: -Amit szép emberek írtak.

D: -Hogy kell írni azt, hogy mészkő?
T: -CS-vel.

T: -A füzetnek halványlila közecskéje sincsen ahhoz, ami a fejében van.

T: -A füzet nem csak arra való, hogy a tollból a tinta fogyjon.

D: -Én is kézműves leszek,
Csak én a billentyűzetet kézművelem.

XXV
Babits Firkák -
XXV. évfolyam 6. szám -
2018. június

"Határtalanul!"

Erdélyben járt a 7.a és 7.b osztály

Áprilisban izgalmas utat tett meg a két hetedikes osztály: Arany János és Ady Endre nyomába eredtek, és végigjárták egy gyönyörű részét Románia magyarlakta területeinek. Útba ejtették többek között Nagyszalontát, Érmindszentet, Nagyváradot, meglátogatták Kolozsvárt, és felfedezték Torda csodáit. Hetedikeseink találkoztak egy velük egyidős, hetedikes erdélyi osztállyal.

A két osztály az Emberi Erőforrások Minisztériumának „Határtalanul!" pályázatát nyerte meg, így a résztvevőknek nem kellett fizetniük az ötnapos útért. Az útvonalat ugyan együtt tervezték meg, azonos településeken jártak, de a két osztály külön-külön utazott, két egymást követő héten. A következőkben a két osztály élménybeszámolóját olvashatjátok.

A 7.a kalandjai

Egy hét tanítás nélkül, barátok közt már önmagában nagyon jól hangzik. Készültünk rá, olvastunk a látnivalókról, írtunk útijegyzetet, de arra hogy ennyire jó buli is lehet egy "magyar irodalom nyomában" program, nem számítottunk.

Április 17-én indultunk, egy szuper-maratoni buszozással (nem 42 hanem 420 km) telt az első nap. Megálltunk Nagyszalontán meglátogatni a Csonka tornyot, felidézni Arany János Családi kör című versét, és megnézni a református templom oldalán álló szoborparkban Arany János teljes alakú szobrát, valamint a város más híres szülötteinek mellszobrait. Nagyváradon egy városnéző sétát tettünk, tetszett a Fekete Sas palota is, a legjobb az volt, hogy leülhettünk az interaktív szoborcsoport üres székére, Ady Endre és a Holnaposok mellé. Aztán estére (végre) megérkeztünk Kolozsvárra.

Az időjárás nem támogatta a szerdai kolozsvári városnézést, de azért csak felmentünk a Fellegvárra, megnéztük Mátyás király szülőházát és a főtéri Mátyás-szobrot is. Az erdélyi népművészettel Válaszúton, a Kallós-házban ismerkedtünk, nemezelhettünk is. Csütörtökön reggel orgonajátékot hallgattunk és néztünk a kétágú templom karzatán,

Aztán irány a János Zsigmond Unitárius Kollégium. A 7. b osztály fogadott minket, hamar megtaláltuk a közös hangot. Játszottunk, fociztunk, röpiztünk, beszélgettünk, gyorsan eltelt az idő. Pénteken a tordai sóbányába látogattunk, és a testvérosztállyal egy nagyot kirándultunk a Tordai-hasadékban. A városnézések is érdekesek voltak (többé-kevésbé), de a kirándulás az mindennél jobban telt. Búcsúztunk az új barátoktól, de a közösségi média keretein belül továbbra is tartjuk a kapcsolatot velük.

Szombaton megismételtük a hosszú buszozást, közben meglátogattuk Zilahot és Érmindszentet. Nagyon igyekeztünk, hogy tiszta maradjon a busz, részben sikerült is.

Élményekkel gazdagon értünk haza, szuper volt ez az öt nap. Reméljük, még lehetőségünk lesz hasonló programokban részt venni.

(Martonossy Kinga 7.a)

Babits Firkák -
XXV. évfolyam 6. szám -
2018. Június

"Határtalanul"

Erdélyben járt a 7.a és 7.b osztály

A 7.b kalandjai

Mikor megtudtuk, még első félévben, hogy lehetőségünk lesz egy majdnem egyhetes erdélyi kirándulásra, ráadásul teljesen költségmentesen, nagyon boldogok voltunk. Mindenki lelkesen várta az áprilist, azt az egy bizonyos iskolamentes hetet. Jóval az út előtt elkezdtünk készülni rá, megtervezni a programokat, hogy a végeredmény minél élvezetesebb legyen.

Osztályfőnökünk csoportokba rendezett minket, és minden csapat megkapott egy-egy nevezetességet, amelynek utánaolvasott. Az összegyűlt anyagot kis füzetbe rendeztük, amelyet „útikönyv" gyanánt használtunk a kiránduláson. Anna néni kiosztott mindenkinek egy-egy verset, hogy tanuljuk meg fejből. (Muszáj volt tényleg megtanulni, mert osztályzatot is kaptunk rá…) Az út során Ady Endre és Arany János emlékhelyein kellett a verseket elmondanunk.

Történelemtanárunk előkészítő órát tartott nekünk, amelyen Erdély történetével és részben földrajzával ismerkedtünk meg.

Elérkezett a nagy nap, április 10. Összegyűltünk kora reggel, majd egy bérelt busszal nekivágtunk a hosszú útnak.

Első nap Nagyszalontára látogattunk, Arany János szülőfalujába. Sajnos a Csonka toronyban lévő múzeumot nem tudtuk belülről megnézni, mert már bezárt. A helybéliektől megtudtuk, hogy ugyanaz a vándorkiállítás van benne, amelyet Babits-napkor az iskolánkban is felállítottak. Így nem szomorkodtunk túlságosan. Első este találkoztunk a testvérosztályunkkal. Egy kicsit megismerhettük az ottani életet (amely nem sokban tér el a mi életstílusunktól). Ismerkedtünk, vetélkedtünk, táncoltunk és ettünk. Többen közülünk tartósabb barátságot is kötöttek pár ottani diákkal, de akiknek ez nem is sikerült, azok is jól érezték magukat az új társaságban. A jó kis tánc után fáradtan, de boldogan mentünk a szállásra.Összesen tizenegy helyre látogattunk el.

Voltunk múzeumban, régi és még régebbi templomokban, híres temetőben, régen elhunyt költők szülőházában, részt vettünk életünk első koszorúzásán (ami végül is inkább viccesre, mint méltóságteljesre sikeredett, mert amikor a koszorút vivő osztálytársunk megbotlott, és majdnem hasra esett, azonnal véget ért az áhítatos csend), ráadásul még egy csodás sóbarlangba is eljutottunk. Az utolsó napokban látogattunk el Tordára, ami a legizgalmasabb része volt az egész kirándu-lásnak. Ugyanis mit vár legjobban egy gyerek, ha nem egy jó kis túrát a Tordai-hasadékban?! Hát velünk is így volt, nagyon élveztük, jó volt egy kicsit a friss levegőn túrázni, sziklák között mászkálni, ráadásul még a táj is gyönyörű volt.

A kirándulást a saját kis módszereinkkel próbáltuk még élvezetesebbé tenni, olykor bizony a tanárok nem épp legnagyobb örömére. Emlékezetes a kolozsvári titkos fürdőzés, amelynek következtében a zsebpénzünk „kötelezően" egy használtruha-bolt kasszájába vándorolt, mely boltból újszerű, de legalább száraz ruhákba öltözve léptünk ki.

Olyan jól éreztük magunkat, hogy amikor hazafelé lerobbant a buszunk, és hétórás kényszermegállásra (egy falu szélén való domboldali játszadozásra) lettünk kárhoztatva, inkább örültünk, mint szomorkodtunk. Köszönjük a szervezést! (Daoda Szonja 7.b)

Aranyköpések

-És itt ha ezt aláírjátok, akkor tagjai lehettek a kerekasztal lovagjainak, az magyarán annyit jelent, hogy fizethetitek a tagsági díjat.

-Nézzétek, kisütött a nap! Ilyenkor olyan más a tenger színe! Most például... Szép.

-Ha jól sikerült mi főztük, ha el lett rontva te főzted.

T1: -Na gyerekek szerintem egy ilyen szép londoni taxi tökéletes lesz szuvenírnek
T2: -Házhozszállítást nem mi fizetjük...

T: -Ne, már! Tudja hol a Hajdúság, én Debreceni vagyok!
D: -De tanárnő, én nem vagyok Debreceni...
T:- Hol van Békés?
D: -Gondolom Csabánál...

T: -Milyen kőzeten található mezőségi talaj?
D:Obszidiánon...

-Szóval ott fúj a szél, és mivel a felhajtóerő kisebb, ott a Balaton felrepül egy kicsit!

-Én orosz vagyok. Sí?

Verstanulás közben
"...Akikben megnő az értelem. Világít bennük a sötétség..."

Föcifelelés közben
T:-Hol van Tata?
D:-Jelen!

T:????
Tudja-e vki, hogy mettől meddig született Bartók Béla?

486-an rendeltünk pulcsit. :)

Minden kedves olvasónknak tartalmasan szép, nyári VAKÁCIÓt kívánunk!

Babits Firkák
XXV. évfolyam 6. szám- 2018. Június
A Babits Mihály Gimnázium Diákönkormányzatának lapja -
1048 Budapest Tóth Aladár utca 16-18. Tf.: 0612334290 - www.babits.hu - Megjelenik 250 példányban - *Írták és szerkesztették:* Rátkai Peti, Gersei Tünde, Papp Dorottya, Tamaska Noémi, Horváth Dóra, Madarász Evelin, Kovács Luca, Daoda Szonja, Sipos Tercsi, Lotz Patrik, Ilyés Borbála, Csapó Krisztián, Sárosi Botond, Imre Szilvi, Rimár Eszter, Németh Sziszi, Hőgyi Nono, Incte Deni, Woller Peti, Kovács Robi, Hock Bert, Bán Boni, Kinga, Marci, Lilla...Lektor: Megyesi Dorka *Fotók:* Kovács Péter, Tréfás Hajni, sokan még (köszönjük) *Grafikák:* Paál Eszter, Alex *Felelős szerkesztő:* Marton Sándor
Köszönjük Újpest Önkormányzatának támogatását!
Nyomdai munkák: KAMARAPRINT KFT
(www.babitsfirkak.hu- .....
webfelelős Huszár Levente)